

Beroep tegen berisping.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Appellant is in dienst van verweerster als leraar aan het onder haar bestuur staandeCollege, scholengemeenschap voor Mavo, Havo, Vwo en Tvwo. Overgelegd is een akte van benoeming d.d. 6 januari 1995.

Aanleiding voor de onderhavige zaak vormt een brief d.d. 9 augustus 2000, door appellant gezonden aan de heer te (blijkens de stukken lid van de directie van hetCollege). Deze brief luidt als volgt:

'Beste,

GEEN dank voor het toesturen van een voorlopig rooster. Waarom mensen begin augustus al confronteren met wat hen boven het hoofd hangt? Of misschien toch wel 'BEDANKT!' Zodat we nog even konden ingrijpen, voordat het te laat was? Zag je de bui zelf al hangen? En had je al begrepen dat dit niet kon?

*Het rooster dat je mij toedeelt bevat **27 lessen. Dat kan helemaal niet volgens de CAO.** Bovendien heb ik jou, door middel van jouw eigen formuliertje, voor de zoveelste keer, gevraagd om: elke dag het eerste uur les en het vierde uur vrij. Gevolg: alleen op maandag (wanneer het eerste uur vrij nog best wel een beetje plezierig is) en op woensdag heb ik het eerste uur les. Alleen op maandag en op woensdag heb ik het vierde uur vrij.*

Dan zet je een 4-havo-instructieeur op donderdag het 8^e uur. Dat is een van de minst productieve uur van de week., jongen, waar ben je nou mee bezig? Geef mij (en waarschijnlijk een heleboel anderen) nou gewoon uren aan het begin van de dag, zodat al die broodnodige vergaderingen 's middags kunnen plaatsvinden en als er niet vergaderd hoeft te worden, dan kunnen we tenminste nuttig aan de slag

Twee jaar geleden had ik zeven klassen. Afgelopen jaar tien. In het nu voorliggende plan heb ik er 15. Waar blijft de taakverlichting en de ADV???????

Ik begrijp best dat het maken van een rooster voor het College geen sinecure is, maar op deze wijze met de botte bijl hakken is wel erg rigoureuus. Doe me een lol en kijk er nog eens naar!

Met vriendelijke groet,

.....

Hierop heeft de heer Koning geantwoord met een brief d.d. 24 augustus 2000, luidende als volgt:

'Geachte mijnheer, beste,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van je brief d.d. 9 augustus '00.

In genoemd schrijven uit jij je ongenoegen over jouw lesrooster voor het komende cursusjaar.

Ik deel je mede dat ik mijn collega's in de directie en het secretariaat van het Bestuur van het College kopieën van je brief ter hand heb gesteld.

Beide geledingen zal ik verzoeken om een advies voor een passende reactie op inhoud en toonzetting ervan.

Na deze raadpleging zal je op de hoogte worden gesteld wanneer en hoe er op deze brief gereageerd zal worden.

In de hoop je hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

.....

Op 26 augustus 2000 heeft vervolgens appellant aan de personeelsgeleding van de Medezeggenschapsraad van de school –met afschrift aan de heer- het volgende schrijven gezonden:

'L.S.

Op 9 augustus zond ik een brief aan de roostermaker van hetCollege, de heer, na ontvangst van mijn voorlopige dienstrooster voor het schooljaar 2000/2001. (Bijlage 1)
Tot vandaag, 26 augustus 2000, mocht ik geen reactie vernemen, maar bij de post van heden trof ik een brief aan. (bijlage 2)

Deze brief roept een aantal opmerkingen en vragen op, waarvan ik de belangrijkste aan uw college voorleg:

- In de brief van de heer wordt op generlei wijze ingegaan op de inhoud van mijn bezwaren en verzoeken, bijvoorbeeld over het aantal op te dragen uren, of het verzoek nog eens naar de verdeling van de uren te kijken. Is dit volgens uw college terecht? Voor mij was deze problematiek de reden om mijn brief te schrijven.
- Kan een dergelijk meerslachtig epistel zomaar aan mijn persoonlijk dossier worden toegevoegd? Kan de heer dat doen? En zo ja, welk doel dient dat in dat geval? Ik heb voldoende ervaring om te weten, dat 'toevoegen aan het dossier' te maken heeft met strafbare feiten, maar in mijn brief van 9 augustus 2000 is hiervan mijns inziens geen sprake. Men kan mijn brief meer of minder aangenaam van toon vinden, maar crimineel is zij geenszins.
- Hoewel in de brief van de heer in feite geen beschuldiging wordt geuit, is de sfeer er toch wel een van 'aangifte doen' bij bestuur en schoolleiding. Men zou dit ook 'klikken' kunnen noemen. Dit vindt plaats zonder dat de heer op wat voor wijze dan ook getracht heeft met mij over mijn brief contact op te nemen. Vindt de (P)MR dit juist?

Ik stuur een afschrift van deze brief aan de heer Gaarne zie ik een spoedige reactie van de (P)MR tegemoet.

Hoogachtend,

.....

Bij brief van 7 september 2000 heeft de secretaris van verweerster aan appellant, onder opgave van redenen, doen weten dat de toon en de inhoud van de eerdergenoemde brief van appellant aan de heer voor het bestuur niet aanvaardbaar zijn, gewezen op een eerdere disciplinaire maatregel, door verweerster jegens appellant genomen, aangevoerd dat het bestuur zowel de inhoudelijke opstelling van appellant als de wijze van uiting daarvan zijn te beschouwen als een doen/nalaten van datgene wat appellant bij een goede uitoefening van zijn functie behoorde te doen/na te laten, mitsdien als plichtsverzuim als bedoeld in art. F 10 onder 2 CAO-VO, en aangegeven dat het bestuur overwoog om aan appellant (wederom) een disciplinaire maatregel op te leggen. Aan appellant werd de mogelijkheid gegeven zich te dier zake te verweren.

Bij brief van 12 september 2000 heeft appellant te dier zake schriftelijk verweer gevoerd. Bij brief van 9 oktober 2000 heeft verweerster haar standpunt jegens appellant nogmaals toegelicht, daarbij volhard en medegedeeld dat aan hem de disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping werd opgelegd.

Mr., advocaat te, heeft namens appellant bij brief d.d. 17 november 2000 hiertegen beroep aangetekend, met conclusie tot vernietiging van het bestreden besluit. Deze brief was –wegens verkeerde informatie van de zijde van verweerster- verkeerd geadresseerd, doch is aan de Commissie doorgezonden en aldaar binnengekomen op 21 november 2000.

Bij brief van 6 december 2000 heeft mr., secretaris en gemachtigde van het bestuur, verweer gevoerd tegen het beroep en geconcludeerd dat dit niet dient te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Op 5 januari 2001 heeft te Eindhoven de behandeling van het beroep plaatsgevonden. Beide partijen zijn aldaar, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen. Namens beide partijen is desgevraagd medegedeeld dat men zich kon vinden in behandeling van de zaak buiten aanwezigheid van partijen.

Alle hierboven genoemde stukken, voor zover niet reeds woordelijk weergegeven, alsook toegezonden bijlagen, moeten als hier ingelast worden beschouwd.

II. MOTIVERING

Voor zover het beroep mocht blijken later te zijn ingesteld dan voorgeschreven bij art. K 1 sub 3 CAO-VO, is dat te wijten aan foutieve informatie van de zijde van verweerster en dus niet aan appellant toe te rekenen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

De Commissie beschouwt met name de toonzetting van de brief van appellant van 24 augustus 2000 aan de heer als niet passend in de verhouding leraar-directielid, terwijl de inhoud blijkt geeft van

weinig begrip voor de problemen bij het maken van roosters en van de omstandigheid dat het nu eenmaal nooit mogelijk is aan alle wensen van de docenten op dit punt tegemoet te komen. De Commissie is van oordeel dat appellant zich van een dergelijke uiting had dienen te onthouden. Daartegenover staat echter dat de brief geen beledigende of bedreigende termen bevatte, geschreven werd in de particuliere sfeer tussen collega's (aan privé adres van betrokkene) en pas door hem naar buiten werd gebracht –op niet onbehoorlijke wijze- nadat dit door de heer reeds was geïnitieerd. Ook is de Commissie van oordeel dat verweerster, door het schrijven van de brief door appellant als plichtsverzuim te kwalificeren, dit begrip verder uitrekt dan het door de partijen bij de CAO-VO in art. F 10 sub 2 zal zijn bedoeld.

Zelfs als dit anders zou zijn acht de Commissie het tekortschieten van appellant in terughoudendheid bij het schrijven van zijn brief niet zo zwaar dat daarvoor het opleggen van een disciplinaire straf, ook de lichtste, gerechtvaardigd zou worden. Nu de aanleiding tot de eerder aan appellant opgelegde disciplinaire straf aan de Commissie onvoldoende duidelijk is, kan deze eerdere straf de Commissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden.

De Commissie acht derhalve het beroep gegrond.

III. BESLISSING

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep van appellant gegrond.

Aldus gedaan te Eindhoven op 19 januari 2001 door mr. Th.H.A.M. van Eupen als voorzitter, C.B.M. Evers, mrs. A.A.S.M. Aerden, A.J.M. Hupperts en A.F.M. Schrickx, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.